

[Anne Grete Holmsgård]

kommer bagefter, og hvis det foreslåede udvalg bliver et udvalg, som stort set består af budgetdepartementets folk, tror jeg også, vi nogenlunde kan gætte os til, hvilke forslag der kommer på bordet.

Samtidig vil jeg sige, at jeg synes, det er vigtigt, at der rent faktisk kommer en kulegravning, og derfor vil jeg give støtte til forslaget, selv om jeg altså også har kritik af det. Jeg synes, det er vigtigt, at det her ikke bare ender med, at så var der nogle gode viljer og nogle dårlige viljer, og så går det i øvrigt i mølposen.

Endelig vil jeg gerne lige kommentere nogle af de ting, der er blevet sagt heroppe. Økonomiministeren argumenterede sådan set overhovedet ikke for, at der ikke skulle ske en kulegravning; det, han argumenterede for, var, at han ikke syntes, der skulle gøres noget ved pengepolitikken. Men derfra og så til at sige nej til, at der skal foregå en kulegravning, er immervæk et stykke vej. Så vidt jeg kunne høre, sagde økonomiministeren hverken ja eller nej, men præciserede bare, at regeringens politik er fortrinlig. Det må han selvfølgelig mene den er, men det er vi nogle stykker der ikke mener den er.

Men egentlig undrede det mig en del, da jeg hørte på det, for regeringen var jo meget hurtig til at nedsætte et vist sikkerhedspolitisk udvalg, der hedder Dyvigudvalget. Det skete, og det har man jo opreklameret meget, som reaktion på, at den socialdemokratiske politiske ordfører er kommet med nogle udtalelser i Politiken. Det er vel ikke, fordi regeringen mener, at der skal ske ændringer i sikkerhedspolitikken ud over dem, man i øvrigt går og snakker om, at man har nedsat det udvalg. Hvorfor vil man så ikke være med til at nedsætte et udvalg eller en kommission på dette område? Der er faktisk ingen af de borgerlige ordførere, der har argumenteret for, hvorfor man ikke skulle have en kulegravning af penge- og kapitalmarkedet. Ja, venstres ordfører henviste til, at der var rigeligt med udvalg, og at dette var rigeligt belyst, men det er det faktisk ikke. Det er i virkeligheden noget af det i den økonomiske politik, der er allerdårligst belyst, også for folketingets medlemmer, og alene af den årsag synes jeg det er vigtigt, at man får foretaget dette kulegravningsarbejde og får op på bordet, hvad det egentlig har kostet det offentlige, hvad det har kostet forskellige in-

stanser, og også får en diskussion om, hvad det er for nogle styringsinstrumenter, man overhovedet kan benytte sig af.

Endelig synes jeg da også, at regeringen selv må have en interesse heri, for der er jo ikke rigtig noget, der tyder på, at realrenten følger det påbud, som bl.a. økonomiministeren har givet den. Han har jo påbudt realrenten at falde til 3½ pct., men der er ikke meget, der tyder på, at den følger den slags politiske påbud, og det må vel også være et problem for regeringen selv, at det ikke fungerer på den måde. Synes økonomiministeren overhovedet ikke, det er et problem, at det ser ud til, at realrenten bliver ved med at være høj, selv om regeringen i sine egne formålserklæringer siger, at den skal falde, og at den vil falde? Er der overhovedet ingen problemer i det?

Til sidst vil jeg sige til den radikale ordfører, at jeg mener også, der var andre ting, der kunne inddrages i et sådant arbejde, og jeg synes, det allerbedste ville være, at man havde en eller anden type kommissionsarbejde à la det, som lavindkomstkommissionen i sin tid udførte. Men jeg synes, det er vigtigt, at der overhovedet kommer noget, og jeg ville synes, det var temmelig trist, hvis en strid om, hvorvidt det skal hedde en kommission eller et pengepolitisk udvalg – en eller anden gammel finte fra fortiden, fra de radikales samarbejde med socialdemokratiet – skulle forhindre, at der overhovedet kommer et arbejde i gang her. Men jeg er selvfølgelig interesseret i at se, hvad de radikale positivt vil gøre, for de har godt nok udtalt sig om det i mange år, men de er jo ikke rigtig kommet med noget forslag, i hvert tilfælde ikke efter, hvad jeg har kunnet se. Det vil da være interessant at få det at se i udvalget, men så vil jeg også godt vide, hvad den radikale ordfører vægter højest: at der kommer et eller andet kommissions- eller udvalgsarbejde, eller at det bliver præcis efter de retningslinjer, som den radikale ordfører har inde i sit hoved, men som han kun har præciseret i stikordsform heroppe.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg kan desværre ikke takke for et flertal for forslaget, men jeg hæftede mig ved, at både den radikale hr. Estrup og fru Anne Grete Holmsgård i betydeligt omfang gik ind